

DON BOSKO FEST
20 LET STŘEDISKA
MIMOŘÁDNÉ OZVĚNY 4/2013

DON BOSKO FEST 2013 ANEB OSLAVILI JSME 20 LET

V lidském životě se 20 let zdá jako pouhý začátek. Je to jen pár let od dosažení dospělosti, začátek něčeho nového a zajímavého. Člověk začíná přemýšlet, co dál, kam se bude jeho další životní etapa ubírat. Dvacetiletá organizace je však zcela něco jiného. Má své pevné základy, ví proč je tady a co může nabídnout. Nebojí se riskovat a přes všechny překážky se drží pevně nad vodou. A přesně tohle jsme se rozhodli všem ukázat a společně s vámi jsme toto výročí oslavili na letošním

**Don
Bosko
Festu.**

V sobotu 22. června 2013 tomu bylo přesně na den 20 let, kdy v Havířově započalo svou činnost Církevní středisko volného času sv. Jana Boska. Ačkoli se už od ranního východu slunce zdálo, že dlouhé přípravy, budování festivalového areálu a pracovní nasazení zaměstnanců přijde kvůli hrozivě zatažené obloze vniveč, počasí nám nakonec ukázalo svou vlídnou tvář. Nic už tedy nebránilo tomu, abychom odstartovali odpolední maraton nabitý aktivním i kulturním programem.

První příchozí návštěvníky přivítala mladá perspektivní kapela z klubu Maják nesoucí název Havířovstar čhave. Hned po jejich koncertu se představilo několik zástupců z řad našich dětí, které předvedly svá vystoupení. Mohli jsme vidět naše mažoretky Juniorky, skupinu irských tanců a dvě taneční skupiny – D.F.F. a Podfuk. Doprovodná hudba linoucí se z reprobeden a doprovázející jejich choreografie začala lákat kolemjdoucí.

Za chvíli se k nim pomalu začali připojovat především malí, ale i velcí fanoušci havířovského hokejového klubu AZ Havířov. Z našich i z hokejových stránek všichni fandové věděli, že někteří z místních hokejových stars přislíbili svoji účast. Areálem kolem pobočky na Šumbarku se něco málo po jedné hodině začalo trousit několik podezřele vypadajících osob. Modrá trička s čísly a přezdívkami těm bystřejším napověděla, že jsou to naši prvoligoví kluci. Dvojice hokejistů Lukáš Daneček a Petr Kanko si stihla vyzkoušet zajímavou hru s názvem KanJam, která je, jak se zdá, velmi pobavila a zároveň utvrdila v tom, že hokej pro ně zůstane číslem jedna. Kromě dvou zmíněných hráčů nás také navštívili hráč a manažer v jednom Patrik Rimmel, Robert Říčka, Radim Haas, Antonín Pechanec a Robin Pavlas.

Autogramiáda poblíž pódia klukům ukázala, že i ve středisku Don Bosko je řada nadšených fanoušků. Následné neplánované focení se neslo ve veselém duchu a památeční fotografie jistě už teď visí na stěnách dětských pokojíčků. Svou návštěvu AZeťáci zakončili exhibičním florbalovým zápasem s týmem Don Bosko. Ve čtyřech minizápasech se představili všichni přihlášení střediskoví hráči. Pro naše malé florbalisty to byl ohromný zážitek zahrát si se svými vzory. Někteří hokejisté navíc předvedli svůj herecký talent a bavili tak svými protesty proti rozhodčímu celou tělocvičnu.

Zatímco část osazenstva festivalu trávila svůj čas u hokejistů, jiní se rozhodli prožít sobotní odpoledne aktivně. Nabízela se spousta možností. Kromě KanJamů to byly fotbálky či holandské biliardy, pro menší třeba dětský koutek či skákací hrad. Oblibu si rovněž získal retro koutek s připomínkou již zapomenutých her z dětství rodičů a prarodičů. Kdo si chtěl trochu namáhat mozek, vymýšlet různé strategie, uchýlil se do deskovkového stanu. Čajovna Teaden v klubu Valdocco zase nádherně voněla všemi druhy čajů a přímo se nabízela k relaxaci. Malování na obličej mělo také svůj vyhrazený koutek. Zvláště děti si zdobení svých tváříček oblíbily. Někteří si chtěli z akce odnést i něco na památku a zapojit tak svou zručnost a fantazii. Těmto umělcům bylo určeno vyrábění z hmoty zvané Fimo.

Jedním z vrcholů Don Bosko Festu byl koncert mladé zpěvačky Debbi. Jsme rádi, že neváhala a přijela i s kapelou zazpívat své songy. Během hodinového koncertu jsme slyšeli především známé melodie, které slycháváme každodenně z rádií. Debbi se povedlo roztančit i několik nejzvědavějších fanoušků hned pod pódiem. Debbi navodila letní prázdninovou pohodu a je škoda, že s námi nemohla zůstat déle. Čas na autogramiádu si však udělala a radost dětí byla k nezastavení. Památničky i kousky papíru se brzy pyšnily podpisy s věnováním.

Největší nápor festivalu začal zhruba kolem půl páté. To se do areálu Don Bosko Festu začali scházet všichni kamarádi a známí, rodiče i prarodiče. Zatímco se začali usazovat na místa, z nichž půjde nejlépe vidět, točit i fotit, v zákulisí to pořádně vřelo. Všechny taneční celky, mažoretky, zpěváci i bojovníci z taekwonda se pilně připravovali na svá vystoupení. Moderátoři Vašek Kučera a Jonáš Buchta nastoupili opět na pódium, což už pro ně nebyl za celé odpoledne žádný adrenalin a uvedli slavnostně hlavní blok kulturního programu. V něm se vystřídal hned 21 vystoupení. Diváci nadšeně tleskali a akademie běžela rychlostí Usaina Bolta na stovce bez překážek. Z tanečních skupin se kromě D.F.F. a Podfuku zúčastnily také skupina Maják dance z klubu Maják nebo EM.ES.HA. ze Šumbarku. Hiphop a moderní tanec vystřídal show dance. Mažoretky juniorky, kadetky, sluníčka nebo školička předváděly svůj um s hůlkami a pompony.

Všechno doprovázelo několik pěveckých vystoupení v podání Katky Hoňkové či Tomáše Buchty. Vidět jste také mohli akční bubnování na drumbeny našich Majákovců. Adrenalin v těle stoupal při vystoupení oddílu Taekwondo WTF, kde lítala vzduchem jablka i kousky cihel. Akademii ukončil sestřih z dětského muzikálu „Ať žijí duchové“. Diváci už téměř nemohli tleskat, když tu se před ně vyřítil dav vystupujících se svým závěrečným překvapením. Roztančený dav v rytmu písně Gangnam style musel zvednout ze židle každého.

Po chvílce odpočinku a klidu, kdy se návštěvníci opět rozprchli k aktivitám a dobrému pokrmu, se představila druhá skupina z klubu Maják – skupina Street boys. Roztančený dav už se ale nemohl dočkat závěrečného bonbónku. Nenapadá mě žádné přirovnání nebo slovo, které by vystihlo závěrečný koncert letošního Don Bosko Festu. Skupina Jumping Drums k nám zavítala z Olomouce a svou bubenickou show rozjela na plné pecky. Své posluchače a diváky nenechala ani na chvíli vydechnout. Pastva to byla pro uši i pro oči. Neustávající radost a entuziasmus muzikantů se přenášel na všechny pod pódiem. Nikdo nechtěl ani slyšet o konci. Pokud by to jumpingové zvládli, věřím, že i my skákající nadšenci bychom vydrželi až do rána. Ale všechno dobré musí jednou skončit. Taky se říká, že v nejlepším se má přestat. Don Bosko Fest dobubnoval ke svému zdárnému konci. A byl to konec famózní.

Velké poděkování patří všem malým, větším i velkým, kteří za námi v sobotu zavítali a užili si s námi krásnou oslavu 20. výročí. Obrovské poděkování pak putuje všem zaměstnancům, dobrovolníkům, prostě lidičkám, kteří se na akci podíleli a dali do ní své srdce a síly. Doufejme a věřme, že se středisko Don Bosco Havířov bude nadále vyvíjet jako ten lidský život. Kéž nad ním Pán drží svoji ochrannou a žehnající ruku.

